

نام بردن از یک خوراکی در قرآن، دلالت بر مزیت آن بر دیگر خوراکی‌ها نیست

گروه معارف: عضو هیئت علمی گروه علوم قرآن و حدیث دانشگاه اصفهان گفت: نام بردن از یک خوراکی در شمار نعمت‌های بهشتی، دلالت بر این نمی‌کند که آن خوراکی بر دیگر خوراکی‌ها مزیتی داشته است.

تاریخ: ۱۰ اسفند ۱۳۹۵ - ۰۸:۳۶

کد خبر: ۳۵۷۹۰۱۸

به گزارش **خبرگزاری بین‌المللی قرآن (ایکنا)** از اصفهان، محمد سلطانی رنانی، عضو هیئت علمی گروه علوم قرآن و حدیث دانشگاه اصفهان، در دومین همایش ملی قرآن و علوم زیستی که عصر دوشنبه ۹ اسفندماه در دانشکده ادبیات و علوم انسانی دانشگاه اصفهان برگزار شد، اظهار کرد: این گردهمایی یک همایش میان رشته‌ای در علوم قرآن و حدیث و دیگری علوم زیستی است.

وی افزود: از گذشته تاکنون در این حوزه میان رشته‌ای آثار متعددی تدوین شده که از جمله آن‌ها طب‌الائمه، طب‌الرضا، طب‌النبی و آثار دیگری به زبان فارسی در رابطه با خوراکی‌های براساس قرآن و روایات است. سلطانی بیان کرد: معتقدم همان‌گونه که فروکاستن دین و آیات قرآن به یکسری توصیه‌های اخلاقی مطلوب نیست، وارد کردن دین و آموزه‌های دینی به حوزه‌های نامرتبط نیز خطرناک است و ما نباید توقع داشته باشیم که دین در مورد همه مسائل اطلاع داشته باشد. دین یک رسالت اصلی دارد که همانا هدایت بشر است.

استاد دانشگاه اصفهان تصریح کرد: زمانی که قرار است دین را در یک حوزه خاص مثل زیست‌شناسی یا تغذیه وارد کرده و پژوهش‌های قرآنی انجام دهیم، باید به طور ویژه قوانین حاکم بر حوزه دین، تفسیر و علم حدیث را به کار ببندیم.

وی ادامه داد: در بسیاری از پژوهش‌ها، افراد این قوانین را نادیده گرفته و اصولاً تخصصی در این زمینه ندارند. برای مثال، پژوهش‌هایی در باب خوراکی‌ها یا علم تغذیه انجام شده که باید دارای یک سری اصول باشد. یکی از این اصول، رعایت بافت آیات قرآن است. مکرر مشاهده شده که افراد صرفاً به دلیل اینکه نام خوراکی‌ای در قرآن آمده، آن را بزرگ و مهم دانسته‌اند که این قابل پذیرش نیست. باید دید خوراکی نام برده شده در چه بافتی قرار گرفته است.

سلطانی گفت: گاهی بافت آیه در مورد یک خوراکی مفهوم مذمت را دربر دارد. بافت آیه صرفاً ذکر مصداق و نمونه است، لذا نام بردن از یک خوراکی در شمار نعمت‌های بهشتی، دلالت بر این نمی‌کند که آن خوراکی بر دیگر خوراکی‌ها مزیتی داشته است. خداوند از این جهت یکسری از خوراکی‌ها نظیر انگور و خرما را نام برده که عرب جاهلی آنها را می‌شناخته؛ یا زمانی که خداوند می‌فرماید، به فلان حیوان بنگرید و من را از آفرینش حیوانات بشناسید و نام شتر را آورده، عرب جاهلی در آن زمان با این حیوان آشنایی داشته است.

وی افزود: در مورد حکایات و احادیث باید دقت لازم را داشت. تبیین کننده احادیث باید فردی شناخته شده باشد و باید دانست که مخاطب حدیث کیست. پیغمبر اکرم (ص) می‌فرماید: «گوشت گاو مایه درد است و شیر آن دارو؛ گوشت گوسفند دارو و شیر آن درد است». در اینجا به نظر می‌رسد مخاطب عام مدنظر باشد.

عضو هیئت علمی دانشگاه اصفهان تصریح کرد: همچنین در روایت دیگری پیامبر (ص) می‌فرماید «من خرما دوستان و خرما خواران را دوست دارم، خرما کمش داروست و زیادش خوراک است». این روایت نیز کاملاً با فرهنگ عرب حجازی سازگار است و برای آنها خرما یک وعده غذایی بوده است. بیشتر احادیث طبی با توجه

به مزاج، آب و هوا و فرهنگ پزشکی حجاز زمان پیغمبر(ص) و ائمه(ع) بیان شده است. بنابراین باید به طور ویژه مخاطب معصوم را بشناسیم.

سلطانی افزود: نکته بعدی جامع‌نگری است. در روایات متعددی آمده که پیغمبر اکرم(ص) و ائمه اطهار(ع) غذای خود را با مقداری نمک شروع می‌کردند، اما این مطلب با وضعیت فعلی جامعه ما که مصرف نمک زیاد است، همخوانی ندارد. ضمن اینکه میل شخصی هم لحاظ می‌شود، چرا که ائمه(ع) نیز مانند هر انسان دیگری میل شخصی داشته و توصیه آن برای دیگران به نظر خلاف قاعده است.